

Zprávy z farnosti

12/2009

Začíná ADVENT, doba přípravy na Vánoce. Jak jej prožijeme? Je dobré si uvědomit, že Adventem nezačíná jen doba přípravy na Vánoce, ale začíná jím také nový církevní rok. Celý rok se snažíme Pána Ježíše následovat a teď stojíme na samém počátku.

Můžeme to přirovnat k tomu, když umělec vytváří veliký obraz, mozaiku, a je na samém začátku. Vloží první kamínek a pak přidává další a další. Postupně dílo roste, až přijde okamžik, kdy vloží poslední kamínek a celé dílo je hotovo. My tedy začneme klást první kamínky. Malé, nepatrné, ale každý má svou krásu a důležitost. Dejme si záležet. V Adventu také postupně zapalujeme svíce na adventním věnci. Jak se blížíme k svátkům narození Krista, světla přibývá. Vzpomínám si, jak jsem měl možnost vidět v Římě v jedné mariánské bazilice velikou mozaiku nad oltářem. Vypadala hezky, ale teprve když se rozsvítily reflektory, ukázala se její nádhera. Pozvěme do našeho adventního snažení Pána Ježíše. A pak ty naše, i když nepatrné, kamínky se rozzáří v plné nádhře.

Požehnaný Advent přeje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2009

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice. Přípravu textů má na starosti P. František Brázdil, SJ, z olomoucké rezidence.

PROSINEC

1. Aby děti byly respektovány, milovány a nikdy se nestaly obětmi vykořisťování v různých formách.
2. Aby o Vánocích lidé na zemi poznali Vtělené Slovo jako Světlo, které osvěcuje každého člověka, a aby národy otevřely své dveře Kristu, Spasiteli světa.
3. Aby Kristův pokoj pronikal skrze duchovní službu v armádě ke všem, kteří mají odpovědnost za mír..

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Křesťanská tradice není kapr a bramborový salát...

V uvítacím proslovu Benedikt XVI. mimo jiné řekl: „Dnes, kdy byla obnovena náboženská svoboda, vyzývám všechny obyvatele této republiky, aby znovu objevili křesťanské tradice, které formovaly kulturu... Pravda evangelia je pro zdravou společnost nepostradatelná, protože otevírá naše srdce naději a umožňuje nám objevit nezcizitelnou důstojnost Božích dětí.“

Křesťanské tradice, které má papež na mysli, není ovšem něco takového, jako pověstný kapr a bramborový salát o Vánocích. Naši kulturu po staletí formovalo přijaté a reflektované křesťanství, které stojí na evangeliu. A přes všechna lidská selhání křesťanů v dějinách neukazuje nezcizitelnou důstojnost člověka nic tak zřetelně a nekompromisně, jako křesťanství, které vyznává, že je člověk stvořen k obrazu Božímu, a protože je hříšník, syn Boží za něho dal svůj život - a to platí o každém člověku. Důležitou je ale papežova výzva „aby znovu objevili“. V tom slovu se neskrývá jen konstatování, že „zapomněli a ztratili“ a proto musí znovu objevit (což je pravda). Lze v té výzvě číst i nárok větší, než je pouhé „zachování tradice“. Pro křesťany je to výzva k takové prezentaci křesťanství, která by tomuto „znovuobjevení“ napomáhala. Tedy ne jen „zachování dědictví otců“, ale „objevit bohatství pro současníky i jejich syny“. Jak? To je otázka pro každého křesťana tam, kde žije.

Doc. Ing. Mgr. Aleš Opatrný, Th.D - Zamyšlení nad projevy papeže Benedikta XVI.

‘Čechy Čechům’? aneb České země – v srdci Evropy

Při uvítacím obřadu na letišti jsme od Benedikta XVI. slyšeli: „České země byly historicky a územně – tím, že se nacházejí v srdci evropského kontinentu na křižovatce severu a jihu, východu a západu – místem setkávání různých národů, tradic a kultur“.

Naše až přecitlivěle zdůrazňovaná a střežená národní homogenita, která byla nastolena po 2. světové válce, je v historii naší země v podstatě novou skutečností. Papežův pohled by nám mohl pomoci, abychom neviděli v oddělení od národů, kultur a mentalit sousedních zemí specifický program. Protože, jak dále řekl: „nelze popřít, že to, co někdy bylo příčinou třenic, se dlouhodobě ukázalo jako plodné setkání. Odtud pramení rozhodující role v českých zemích v intelektuálních, kulturních a náboženských dějinách Evropy: občas byly bitevním polem, častěji však mostem“. Už historie počátku dějin křesťanství u nás znázorňuje tuto roli „mostu, místa setkání“. Iroskotská misie (vliv západu), cyrilometodějská misie (vliv východu), konstituování církevní správy - opět cesta směrem západu. A v neposlední řadě kníže Václav, který naši zemi od západu neodděлил a svatý Vojtěch, který nás s tehdejší Evropou spojuje. Dále doba Karla IV, období našeho velkého propojování se vzděláním a kulturou křesťanské Evropy. A konec konců i doba rekatolizace, nazývaná dost nešťastně dobou temna, byla po kulturní stránce dobou velkého přílivu cenných evropských vlivů (malířství, hudba, architektura), které na našem území zdomácněly a vytvořily řadu děl, kterými se právem dones chlubíme. Až období komunistické totality se nás snažilo odříznout od západu a z východu nám nabídl spíš ideologii (původně západního!) marxismu než kulturní bohatství (v podstatě křesťanského) východu.

Být křižovatkou Evropy neznamena nemít vlastní identitu, ale je to výzva ke „kulturní pohostinnosti“, ke schopnosti přijímat to, co obohacuje. Výzvy typu „Čechy Čechům“ a „Nic než národ“ stejně jako poněkud slepá amerikanizace životního stylu jsou plodem a snadnou kořistí nevzdělanosti u tedy i kulturní omezenosti.

Doc. Ing. Mgr. Aleš Opatrný, Th.D - Zamyšlení nad projevy papeže Benedikta XVI.

Pozvání ke slovu o násilí a extremismu

Římskokatolická farnost v Děčíně - Podmoklech si tímto dovoluje pozvat děčínskou veřejnost na zámek, kde se dne 2. prosince 2009 od 18:00 koná diskusní večer na téma násilí a extremismus. Účast na tomto večeru přijali Václav Malý, světící biskup pražský, herec Jaroslav Achab Heidler, pravoslavný kněz David Dudáš a profesor Karlovy univerzity v Praze Zdeněk Kučera. Diskutující jsou představiteli křesťanských církví a židovské náboženské obce.

Na pořádání tohoto večera se kromě Zámku Děčín, p. o., aktivně podílí Husův sbor v Děčíně a podpořili jej rovněž představitelé dalších křesťanských církví a společenství v Děčíně a židovské náboženské obce. Chceme společně diskutovat o násilí a extremismu v naší společnosti.

Názor, že násilí, rasismus a xenofobie jsou nepřijatelné, převládá v médiích, školách, v celém veřejném prostoru. Přesto se s rasovou nesnášenlivostí kolem nás setkáváme. Možná dostatečně nemluvíme o skutečných důvodech, které vedou k odmítnutí každé ideologie nesoucí v sobě nenávisť k druhým lidem a neúctu k lidskému životu. Přitom tyto ideologie jsou v přímém rozporu s podstatou člověka jako bytosti vybavené nezczizitelnou důstojností. Bytosti, která se rozvíjí, když druhé lidi miluje, a ne když je nenávidí.

Kdo je náš bližní? Komu máme pomáhat? Jsme přesvědčeni, že našim bližním je každý člen lidské rodiny. To nijak nebrání tomu, abychom své bližní z jiných kultur či z jiných etnik viděli pravdivě - bez negativních předsudků i naivních idealizací. Jsme povinni každému v rozumné míře pomáhat při jeho cestě k nalezení důstojného života. Projevy rasové nenávisti a nesnášenlivosti jsou s tímto v přímém rozporu.

Věříme, že večer na děčínském zámku nám pomůže odkrývat hlubší důvody pro odmítnutí rasismu, xenofobie, extremismu a všech ideologií, které plodí nenávisť nebo neúctu k životu jakékoliv lidské osoby.

Za Římskokatolickou farnost v Děčíně - Podmoklech František Jirásek, farář

Okénko do knihovny

autor: vybral Michal Glaser
název: Na minutu s Benediktem XVI.
z obsahu: Účast na eucharistii

Účast na eucharistii nás nevzdaluje od našich současníků. Naopak. Poslední večere je místem rodící se církve, lůnem, které skrývá církev všech dob. V eucharistii je neustále obnovována Kristova oběť, neustále jsou obnovovány Letnice. **Kéž jste si stále více vědomi důležitosti nedělní eucharistie, protože neděle, první den týdne, je dnem, kterým uctíváme Krista, dnem, kdy dostáváme sílu žít z Božího daru!** Věnujme pozornost také přípravě na přijímání eucharistie. I přes naši slabost a náš hřích v nás Kristus chce přebývat. Musíme tedy činit všechno pro to, abychom ho přijali v čistém srdci, neustále nacházeli prostřednictvím svátosti odpuštění onu čistotu, kterou hřích pošpinil, a „svou duši uvedli v soulad s ústním projevem“, podle výzvy koncilu (srov. Sacrosanctum concilium). Hřích, zvláště těžký, totiž odporuje působení eucharistické milosti v nás. Naopak ti, kdo kvůli své životní situaci k přijímání přistupovat nemohou, naleznou vždycky sílu a spásonosný účinek v duchovní touze po svatém přijímání.

Homilie při mši na mezinárodním eucharistickém kongresu, Quebec, 22. června 2008

vybrala M. J.

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté do 11:00-11:30** (K. Macoun).

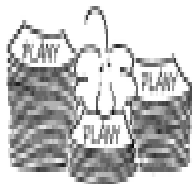
Seznam knih naleznete na našem webu.

- „Pane doktore, večer nemohu usnout, musím neustále myslet na tisíce věcí.“ „Před spaním vypijte sklenici kyselého mléka.“ „A pak klidně usnu?“ „To sice ne, ale budete myslet jen na jednu věc.“
- „Tati, proč všechny pohádky, které mi vyprávíš, začínají různě: Žil byl nebo za devatero horami a končí stejně – chrrr, chrrr??“

Farní rada

Zpráva ze zasedání Farní rady opět nebude...

Farní rada se nějak poslední dobou ne a ne sejít. Za dobu dvou let, co tato sestava FR již působí, nastaly u některých členů v životě takové změny, které je zaměstnávají natolik, že jen stěží naleznou termín k setkání...

Nynější farní rada, až na úplný závěr, se ale myslím opravdu dost snažila a až na výjimky se scházela až neuvěřitelně svědomitě. Nyní končí její funkční období a budou volby, ze kterých by měli vzejít „noví a neopotřebovaní“ členové, kteří mají zájem pro farnost něco konkrétního udělat. Proto, necht' se každý z nás již nyní zamýšlí a svědomitě si vybírá koho bude volit. Měl by dotyčného dobře znát a vědět o něm, že tuto práci bude zastávat svědomitě se zanícením. Ne každý se pro takovou práci hodí. To se pozná většinou až v průběhu funkčního období.

Ale to neznamená, že úspěšnou volbou vše skončí, FR se bude hezky po 2 roky scházet, pěkně si popovídá... To by asi bylo dost málo, ne? Farnost není pouze FR, aktivní máme být my všichni. – Je tomu u každého z nás opravdu tak?

Před volbou přeji chladnou rozvahu a šťastnou ruku...

R. S.

Harmonogram voleb do farní rady:

- Podávání návrhů kandidátů do 20. prosince 2009
- Zveřejnění kandidátů pro volby 3. ledna 2010
- Volby se uskuteční 10. ledna 2010

Poslední setkání této Farní rady by se mělo uskutečnit podle plánu v neděli 13. prosince 2009 v 18:45 (po večerní mši svaté). Na její členy se můžete stále obracet s vašimi podněty a připomínkami! Pište, volejte, mluvejte, nabízejte svou pomoc, ...

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Martin Kolář	místopředseda
Zuzana Bumbová	zapisovatelka
Jindřich Macoun	člen
Jiří Málek	člen
Rudolf Sticha	člen
Miloš Vavříčka	člen

- Malý dinosaur se ptá matky: „Mami, kam se dostanu po smrti? Do nebe?“ „Ne, synáčku, do muzea.“
- „Sestry, nezapomeňte, že se můžete na našem bleším trhu výhodně zbavit toho, co vám doma překáží. Nezapomeňte vzít s sebou manžela.“

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2009					6. prosince
Rok 2010	3. ledna	7. února	7. března	4. dubna	
	2. května	6. června	4. července	1. srpna	5. září
	3. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	7. listopadu	5. prosince	

vlakové spojení:

(cena 20 / 15 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:01	15:01	16:45	Dolní Žleb	14:09	16:09	17:03	18:09
Čertova Voda	13:11	15:11	16:55	Čertova Voda	14:15	16:15	17:08	18:15
Dolní Žleb	13:16	15:16	17:00	Děčín hl. nádr.	14:24	16:24	17:18	18:24

POZOR! Platnost uvedených časů platí pouze do 12. 12. 2009. Od 13. 12. 2009 do 11. 12. 2010 bude platit nový jízdní řád, který v době tisku nebyl ještě k dispozici.

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2009	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	9 198 Kč	1 813 Kč	2 600 Kč	Na církevní školy
Únor	8 955 Kč	1 240 Kč	4 650 Kč	Svatopetrský halěř
Březen	6 913 Kč	1 534 Kč	0 Kč	
Duben	10 968 Kč	1 841 Kč	600 Kč	Na Svatou zemi
			4 734 Kč	Na návštěvu sv. Otce
Květen	10 208 Kč	2 206 Kč	3 050 Kč	Na TV Noe
Červen	6 137 Kč	2 328 Kč	1 790 Kč	Na záchranu kostelů
Červenec	5 980 Kč	1 501 Kč	0 Kč	
Srpen	9 858 Kč	3 112 Kč	0 Kč	
Září	6 574 Kč	1 299 Kč	1 961 Kč	Na charitu
Říjen	10 100 Kč	1 332 Kč	4 500 Kč	Na misie
			2 027 Kč	Na pojištění
Listopad	9 643 Kč	1 662 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	94 534 Kč	19 868 Kč	25 912 Kč	

R. S.

Biblický koutek

33. část

Čtyřicet dnů. Číslo je symbolické a ukazuje na dobu, během které Bůh uskutečňuje mnohé ze svých plánů. Je známo čtyřicet let putování Izraele pouští, z Egypta do zaslíbené země a také čtyřicet Eliášových dnů na poušti. Křesťané se čtyřicet dnů postní doby připravují na Velikonoce.

Ďábel. Slovo je odvozeno od řeckého diabolos, což odpovídá hebrejskému slovu satan. Jedná se o zosobněné zlo, které pokouší, klame a svádí člověka proti Bohu. V pozemském ráji svedl v podobě hada Evu, aby jedla zakázané ovoce. Ježíšovi se ukazuje v podobě člověka nebo anděla.

Vrchol chrámu. Byl to ten nejvyšší výstupek chrámu, pod kterým byl sráz vysoký více než 100 metrů svažující se k údolí Cedronu. Odtud byli svrhávaní rouhači. Ďábel se třikrát pokusil ohrozit hluboké pouto, které spojuje Ježíše s Bohem. „Jsi-li Syn Boží...“

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

Vietnamských katolíků přibývá

O misijní neděli sdělil kontumský biskup Michael Hoang Duc Oanh, že v jeho regionu (náhorní plošina při kambodžských hranicích mezi 12. a 13. rovnoběžkou), se stalo katolíky přes 30 000 Vietnamců. Na vstup do Církve se také připravuje 20 000 dalších horalů z Centrální vrchoviny.

Letos Vietnam oslavil 350. výročí od příchodu katolických misionářů a redemptoristé oslavili 40. rok svého působení v této horské části země. Celkově má Vietnam 6 milionů katolíků, což je 8 % populace.

Kathnet, 25.10.2009

Relikviář na ostatky sv. Zdislavy má důstojnou podobu

Ostatky sv. Zdislavy, patronky litoměřické diecéze, byly ve čtvrtek 12. 11. 2009 uloženy do nově rekonstruovaného relikviáře, umístěného v litoměřické katedrále sv. Štěpána na oltáři sv. archanděla Gabriela.

Litoměřický biskup Jan Baxant ostatky světece za přítomnosti kanovníka svatoštěpánského P. Jiřího Hladíka, OCr. zapečetil biskupskou pečeti a jejich pravost potvrdil autentikou, rovněž zapečetěnou, která byla vložena do ostatkové skříňky.

Důstojný relikviář vytvořila na žádost svatoštěpánské kapituly pražská restaurátorka Jitka Jirkovská se svým manželem. Jan Jirkovský provedl řezbářské práce, jeho žena veškeré pozlacovačské práce a ozdobnou dečku, na které jsou ostatky sv. Zdislavy připevněny.

Na relikviáři jsou erby světece, a to knížecí korunka s leberským erbem a erbem dominikánů, jejichž členkou byla. Relikviář se skládá z podstavce, který byl nově vytvořen a který nese medailon sv. Zdislavy. Dále z ostatkové skříňky ve tva-

ru rakvičky, ze tří stran proslené, a vrchní desky. Vše je nově pozlaceno. Vrchol-
em relikvíáře je samotná plastika sv. Zdislavy.

Práce trvaly téměř půl roku. „Nejsložitější bylo vytvořit návrh, aby relikvíář za-
padl do prostředí katedrály,“ řekla Jitka Jirkovská.

Jana Michálková, 13. 11. 2009

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

- ☞ **Beseda na děčínském zámku** - Ve středu 2. prosince v 18:00 na zámku v Děčíně v Rohovém sále proběhne beseda O násilí v české společnosti. Diskutují biskup Václav Malý, herec J. A. Haidler, pravoslavný kněz D. Dudáš a profesor Univerzity Karlovy Z. Kučera. Vstup volný.
- ☞ **Duchovní obnova v Křešicích** - s českými jezuiti proběhne v sobotu 5. prosince od 9 do 14 hodin v hotelu Palme. V 16:00 naváže poutní mše svatá v kostele sv. Františka Xaverského v Bělé.
- ☞ **Mikulášská nadílka** - V neděli 6. prosince v 16:00 je plánovaná v kos-tele sv. Václava a Blažeje Mikulášská besídka pro děti.
- ☞ **Promítání** – Pro velký výběr programů v TV bude až v novém roce.
- ☞ **Křeslo pro hosta** – Také se uskuteční až „za rok“...
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKFD.C.Podmokly@seznam.cz - na-
vštivte naše/vaše stránky!

Řád mše svaté

Závěrečné obřady

Závěrečné obřady se skládají z požehnání kněze a z propuštění lidu. Požehnání se děje buď jednoduše nebo někdy slavnostní formou. Poté kněz propouští lid, kte-
rý se má vrátit ke svému dobrému dílu, s chválou a dobrořečením Pánu. Znamení kříže na začátku, před evangeliem a na konci mše svaté mají svůj smysl a neměli bychom je opomíjet. Jsou ale také dostatečné k dobrému slavení Kristovy oběti a těžko budeme zbožnější, když si ještě soukromě přidáme „nějaký ten kříž“, jak občas u někoho vídáme třeba před svatým přijímáním. Z latinských slov propuštění „Ite, missa est“ je odvozeno naše slovo „Mše“, podobně jako lámání chleba bylo termínem pro slavení eucharistie v prvotní církvi. Uvědomme si, že žádné slovo, které ve mši svaté zazní, nebo úkon, který provádíme, není „jen tak“, nebo navíc. Jednoduchou řečí je zachycena celá hloubka toho nejsvětějšího, čeho se zde na ze-
mi můžeme účastnit. Je proto velmi dobré, že slyšíme všechno ve své mateřštině

a můžeme se tak celé hloubky Kristovy oběti pomalu dobírat. Buďme si jisti, že zde budeme stále nacházet novou duchovní potravu, kterou nevyváží a nedoplní jakákoli soukromá inovace a zbožnost.

<http://svatamse.ic.cz/>, autor nezjištěn...

Tímto náš miniseriál o mši svaté končí. Snad splnil svůj účel...

R. S.

Přehled mší sv. a kulturních akcí přes vánoce 2009

Kdy	Co	Kde	Od kolika	
24. 12. Čtvrtek	Štědrý den	kostel sv. Františka - Podmokly	*	*
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
	Vigilie Slavnosti Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	16:00	22:00
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	*	20:00
	<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>	*	24:00	
25. 12. Pátek	Slavnost Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>		
26. 12. Sobota	Svátek svatého Štěpána, prvomučedníka	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	*
		kostel Panny Marie - Bynov	*	15:00
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>		
27. 12. Neděle	Svátek svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>		
28. 12. Pondělí	Svátek svatých Mládětek, mučedníků	kostel sv. Františka - Podmokly	7:00	*
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
29. 12. Úterý	Pátý den v oktávě Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	*	17:00
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
30. 12. Středa	Šestý den v oktávě Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	*	*
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>	*	18:00
31. 12. Čtvrtek	Sedmý den v oktávě Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	*	17:00
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
01. 01. 2010 Pátek	Slavnost Matky Boží, Panny Marie	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>		

Pozn.: Na Štědrý den (24. 12.) je mše sv. v 16:00 určena hlavně pro děti a starší osoby
 Na Štědrý den (24. 12.) při mši sv. v 22:00 bude zpívat chrámový sbor
 Na Silvestra (31. 12.) po mši sv. bude děkovaná pobožnost na závěr roku

☞ Vánoční koncert dětí BŘEZIŇÁČEK letos pro nemoc nebude zpívat (zavřená škola)

... Při vydání ZzF chyběla ještě data z farnosti Děčín I, podle aktuální situace si poznamenávejte sami do volných kolonek...

Má církev v 21. století ještě kulturní poslání?

Často slyšíme nebo čteme, že církev je také nositelkou vzdělanosti a kultury. Nejsm si však jist, zda tato slova platí ještě dnes. V případě hudby, kterou dnes slyšíme v kostelích a v křesťanských mediích, jsem skutečně bezradný. Zdá se mi, že v liturgické a duchovní hudbě přestala platit všechna hodnotová měřítká a byla nahrazena osobním vkusem.

...mše, či rokový koncert?

V kostelích České republiky se dnes vyskytují čtyři druhy hudby:

- gregoriánský chorál. Má trochu povahu zajímavého hudebního exponátu nebo divadelního představení které zavání čímsi neznámým, tajemným, vždyť je tak starý. I tu latinu mu Boží lid promine. Provádí jej pochopitelně specializované scholy, často oděné do různých jakoby mnišských nebo kněžských rouch.
- lidový duchovní zpěv v národním jazyku. Tím mám na mysli písně kancionálů, převážně v hodnotách půlka, čtvrtka, osminka, zděděné po předešlé nebo před-předešlé generaci, nová ordinaria a žalmové odpovědi. Zpívá je hlavně starší generace věřících od padesáti let výše, zatím co mladí většinou zatvrzele mlčí.

- c) figurální hudba latinská nebo v národním jazyku, prakticky hudba kostelních sborů – zaznívá málo, protože doba rozkvětu sborového zpěvu již minula a pokoncilová liturgie mu příliš nepřeje, aby Boží lid nebyl zkrácen o svá práva. Podle tradice jednotlivých kostelů je vztah věřících k této hudbě různý.
- d) „moderní“ křesťanský song. Tak nazývají mnozí věřící písničky ve stylu folku, popu rocku, často zesílené pomocí elektroniky do nesnesitelného rámusu a prováděné skupinami převážně nedospělých zpěváků rozličného stupně hudební vyspělosti. Tyto soubory se s oblibou nazývají scholy, aniž si uvědomují, že si tento název přisvojují neprávem, podobně jako si politici a sportovci přisvojili pojem charisma a z milenek se staly přítelkyně. Ke zpěvu těchto písniček se často připojuje nedospělá mládež, ale začíná si je osvojovat i část dospělých.

Naše generace byla vychována ještě v duchu myšlenek Motu proprio Pia X. Platí zásady Motu proprio ještě dnes? Kladu-li tuto otázku dnešním liturgikům, dostávám rozpačité odpovědi. Buď Motu proprio neznají nebo nemají odvahu říci, že neplatí.

Připomeňme si jeho zásady, kladené na liturgickou hudbu: posvátnost, umělec-kost, všeobecnost. I když tyto požadavky uznávám, upozornil jsem v Příručce pro varhaníky (1999) že jsou dosti široké a dají se různě vykládat.

Co se dnes rozumí posvátností v hudbě? Až do nedávné doby usilovala církev o to, aby její hudba neobsahovala nic světského a aby se zřetelně lišila od hudby světské. Tento požadavek je obsažen ve všech církevních dokumentech minulosti. Přiznejme si nejdříve, že tento požadavek je těžko splnitelný, protože církev žije ve světě a nemůže svět ignorovat a hranice mezi duchovním a světským není, a nikdy nebyla zcela jasná. Cecilské hnutí spatřovalo počátek zesvětštění chrámové hudby ve vícehlasu, později v tanečních motivech a nakonec hlavně v opeře. V čem by reformátoři spatřovali světské prvky dnes? Má dnes církev měřítko, podle kterého se pozná světskost v hudbě? Na druhé straně víme, že církev byla vždy schopna strávit a přetvořit pro svou potřebu i mnohé světské prvky. Připomeňme si problémy polyfonie v 15. a 16. století a operu v 17. a 18. století. Co je světská hudba dnes? Domnívám se, že je to hudba, která je přednostně určena pro světské použití. Kdysi to byla hudba operní, dnes je to určitě hudba masových sdělovacích prostředků, hitparád a diskoték. Sluší se zavádět tuto hudbu do kostela a do liturgie?

Ještě obtížnější je stanovit, v čem spočívá uměleckost hudby. Je gregoriánský chorál umělecký? Snad se dá spíše hovořit o uměleckosti jeho přednesu. Jsou písně našich kancionálů uměním? Vždyť všichni víme, že se mezi jejich nápěvy vyskytují i kýče, které se nikdo neodvážil odstranit, protože Boží lid je miluje a i my odborníci jsme na ně odmalička tak zvyklí, že nám tolik nevadí. Otázka kýče však není předmětem mého příspěvku. Figurální hudba bývá většinou umělecká, i když její přednes nebývá vždy umělecký. Zda je tzv. moderní duchovní hudba mládež-nických schol umělecká nebo se jí může stát, nevím.

Postulát všeobecnosti, tj. všeobecné srozumitelnosti liturgické hudby vyřešila instrukce Musicam sacram doporučením, aby byly respektovány kulturní tradice jednotlivých národů a etnik, tedy principem uplatňovaným již v 17. století jezuiti v Číně. Zda hudba mládežnických schol roste z domácích tradic, pochybují. Bohužel nejen různé země světa, ale i různé generace a jednotlivci si vysvětlují pojem

tradice různě. A nelze dnes ani zabránit tomu, aby určitá země nepřevzala tradici jiné země. Bylo několikrát zdůrazněno, že nelze vnucovat západoevropskou kulturu Afričanům, ale na druhé straně od nich rádi přebíráme natřásání, tleskání, podupávání, které určitě naší tradici neodpovídá. Jsme schopni dnes stanovit hranici, za kterou hudba přestává být všeobecná, tj. všeobecně srozumitelná? A existuje vůbec obecně srozumitelná hudba?

Hlavní požadavek Tridentského koncilu na hudbu byl, aby podávala srozumitelně neporušený liturgický text. Všichni víme, že tento požadavek upřednostnil homofonní styl, usnadnil vznik doprovázené monodie a nepřímou i opery. Jaká je realita? Texty gregoriánského chorálu byly srozumitelné nejen díky jednohlasu, ale také proto, že je účastníci (klerus a intelektuálové) znali většinou z paměti. Texty kancionálových písní znali lidé buď z paměti nebo je mohli číst z tištěných zpěvníků. Texty, přednášené sborem jsou bez problému srozumitelné lidem, kteří je znají z paměti. Rád bych věděl, kdo z vás rozumí slovům, byť v mateřském jazyce, když je zpívá velký sbor nebo je přednáší sólista, zejména soprán ve vysoké poloze? Ale totéž platí o srozumitelnosti textů tzv. moderní hudby. Pravdu vyjádřil ředitel monstřepřehlídky moderní křesťanské hudby ve Zlíně (Katolický týdeník 39, 2007), když napsal: U2 je tak křesťanská kapela a řekl bych, že 90 procent lidí v České republice o tom neví. A kdyby byli schopni dekodovat ty texty, tak by se asi moc divili. Myslím, že autor měl hodně pravdy nejen proto, že textu zpěváků, zesíleném elektronikou, není nic rozumět, ale že příznivcům této hudby o text vůbec nejde.

Někdy se mi dostává odpovědi, že všechny hudební problémy vyřešila instrukce Musicam sacram, ale setkal jsem se s liturgiky, kteří říkali, že tato instrukce už neplatí. Od počátku je známo, že Musicam sacram je dílo liturgiků, mezi nimiž nebyl ani jeden hudebník. Víme, že instrukce přispěla na Západě k úpadku kostelních sborů. U nás to nebylo třeba, protože sbory zdecimovali již komunisté. Příklad: jaký poklad liturgické hudby máme rozvíjet, když jsme jeho základ, hudbu na latinské texty, zvláště na texty mešního ordinaria z liturgie vyloučili, zazdili nebo přenechali převážně souborům staré hudby, které jsou většinou k víře lhostejné? Proč je zvuk píšťalových varhan charakterizován mysticky nadneseným výrazem mirus clangor? Tak by se odborník sotva vyjádřil. I můj vztah je k instrukci velmi zdrženlivý (psal jsem o tom roce 1969 v Opus musicum).

Specifickým problémem je latina. V gregoriánském chorálu je latina brána na vědomí jako samozřejmost. Těžší postavení má ve figurální hudbě. Někteří mladí kněží, kteří se latině nenaučili, ji doslova nenávidí a ve svých věřících pěstují názor, že poslední koncil latinu v liturgii zakázal. Nezazlívám církvi, že oslabila primát svého mateřského jazyka, když přistoupila na to, co přijal celý svět, který ke své škodě nahradil latinu angličtinou. Ani nezpochybňuji snahu učinit všem lidem liturgické texty přístupné v mateřském jazyce. Ale nechápu pohoršení některých zbožných katolíků nad tím, že papež „znovu zavádí latinu“, aby si „naklonil lefebvristy“. Vždyť církev se nikdy latiny nezřekla. Latina se dnes nemůže do kostelů vrátit, protože ji už nikdo nezná ani pasivně.

Musicam sacram vůbec nevzala v úvahu, že hudba nepůsobí na člověka jen obsahem zpívaných slov, ale ještě něčím jiným, co nemuzikální člověk nepochopí. Podle Musicam sacram by většina staré latinské hudby byla určena jen pro duchov-

ní koncerty. Ale zkušenost mne přesvědčila, že naši věřící o koncerty nestojí a že i tu těžkou figurální hudbu snesou snáze při liturgii nebo při nějaké pobožnosti. Je-li kostel plný při duchovním koncertu, většina jeho návštěvníků nepatří k těm, kteří chodí v neděli do kostela. Přiznejme si, že většina duchovních koncertů je prakticky pořádána pro nevěřící. Možná, že některé z nich přivede hudba k uvažování o víře, ale sám tomu příliš nevěřím.

Dovolte mi ještě závěrečnou úvahu. Přiznám se, že tzv. křesťanskou populární hudbu, se vším, co lze pod tento pojem zahrnout, nemám rád. Proto ani nemám pro tento druh hudby hodnotová měřítká. Na druhé straně jsem k ní tolerantní, pokud nepřekročí určitou mez a pokud mi není vnucována. Dokonce uznávám, že texty některých kytarových písniček dokáží dnešní lidi lépe oslovit než texty některých tradičních kancionálových písní. Připouštím dokonce, že se možná něco v mentalitě současného člověka změnilo, co já dobře nechápu a že musíme pokorně čekat, jak se s tím Duch Svátý vypořádá. Protože nevěřím, že současný stav hudby v našich kostelích je jen přechodný nebo dočasný a nechci jen kritizovat, pokouším se hledat vysvětlení. Napadly mi tři hypotetické možnosti:

- 1) Celková hudební nevzdělanost a primitivismus naší společnosti. To platí i o většině mladých kněží, kteří jsou jakýmsi vzorkem většinové společnosti, která je po stránce uměleckého vkusu na velmi nízkém stupni. Nevadí jim slyšet v kostele to, čemu jsou zvyklí naslouchat v televizi a rozhlase. Jinou hudbu neznají a jsou přesvědčeni, že to je nová křesťanská hudba. Mladí kněží jsou přesvědčeni, že tato hudba je dobrým nástrojem nové evangelizace. Jestliže mladí milují kytary, bubny a keyboardy, zamilují si i Krista. Proto je situace taková, jaká je. Bylo tomu tak i v minulosti, před padesáti, před sto lety? A bylo-li tomu jinak, proč?
- 2) Masový vstup plebejského prvku do sakrálního prostředí. Zdá se mi, že něco podobného se *sit venia verbo* již jednou v dějinách hudby odehrálo. Plebejským nebo mírněji řečeno lidovým prvkem byla v 16. století duchovní píseň v národním jazyku. Zasloužili se o ni naši odloučení bratři husité, utrakvisté, čeští bratři, kalvíni. Církev, tvrdošíjně lpějící na latině, jako jediném liturgickém jazyku, přijala tuto novotu nerada a trvalo dvě stě let, než ji přijala za svou. Nebudu se zde pouštět do úvah, do jaké míry, kdy a z jakých důvodů pronikly do duchovního zpěvu i melodie světské. Jde mi spíše o to, že i dnes zažíváme v kostelích něco, co bychom mohli označit jako vpád plebejského nebo spíše světského, vulgárního vkusu. Jestliže si dnes neumíme představit bohoslužbu bez zpěvu písní kancionálu, kladu provokativní otázku: Nestojíme dnes na začátku epochy, ve které kytary, bubny a keyboardy vytlačí z kostelů všechny ostatní hudební druhy?
- 3) Chránová hudba přijala styl postmoderny. Domnívám se, že vysvětlení dnešního stavu chránové hudby můžeme hledat v hojně používaném pojmu postmoderna. Postmoderna se vyznačuje bouráním nejen estetických, ale i morálních přehrad. Postavila do jedné řady operu, Hradišťana, Lucii Bílou, Bacha, Moravanku, Karla Gotta, Českou filharmonii i hard rock. Je to dobře patrné z pořadů našeho rozhlasu i televize i z posledních programů hudebních festivalů jako je Pražské jaro nebo Brněnský podzim. Každá celebrita, která produkuje nějaké

akustické projevy je označována za umělce. Není stav naší chrámové hudby také jen odrazem této současné tendence? Postmoderna totiž zahrnuje pod pojem kultura cokoliv.

Církev vždy usilovala o vytyčení hranice mezi světským a profánním. Byla tato snaha historickým omylem, který se v jedenadvacátém století přežil? Potřebuje nová evangelizace k svému úspěchu rezignovat na kulturní hodnoty? Propast mezi tím, co čteme ve studiích o církevní hudbě a mezi hudbou, se kterou se denně v našich kostelích setkáváme, je stále hlubší, jakoby jedno nesouviselo s druhým. Bylo skutečně práním posledního koncilu šířit nejvyšší duchovní ideje pomocí nástrojů pokleslé kultury?

Jiří Sehnal

Zborník príspevkov z muzikologickej konferencie: Dolná Krupá, 22.-23.11.2007

K vybraní tohoto zajímavé pojednání mě vyprovokovaly dva tábory, které se zvedly a střetly po letošní návštěvě papeže Benedikta XVI. Komu to mnoho neříká, tak jednalo se hlavně o „hodnocení“ hudebního projevu při mši svaté se sv. Otcem ve Staré Boleslavi. Oboje měly nějaký svůj díl pravdy. Osobně si myslím, že tato stať, všimněte si – je z roku 2007, obsahuje pravdu celou :-D

R. S.

Dopis od Ježíška přímo z Betléma

Není krásnějšího času, než vánočního. Chcete vidět rozzášené oči svých blízkých? Chcete na Vánoce mile překvapit své děti, partnera, rodiče, babičku, dědečka či úplně někoho jiného?

Objednejte jim osobní dopis od Ježíška, posvěcený v římskokatolickém kostele, odeslaný přímo z Betléma! To vše za pouhých 89 Kč. V této ceně je zahrnut osobní dopis od Ježíška, obálka, izraelská poštovní známka, posvěcení a distribuce psaní ČR – Betlém. Poměrná část bude poskytnuta na charitu. Cena platí pro jednu nebo i více osob se stejnou doručovací adresou. Při objednávce třech dopisů čtvrtý zdarma! Dopisy odesíláme i na Slovensko, samozřejmě ve slovenském jazyce.

Napište nám, komu chcete dopis adresovat: dopisodjeziska@email.cz. Vaše dotazy rádi zodpovíme prostřednictvím našich kontaktů.

Už se těším, až Vás navštívím u Vás doma na Štědrý den. Přeji Vám krásné Vánoce! Váš Ježíšek.

Bible v mobilu

Každý, kdo vlastníte novější mobilní telefon, který podporuje JAVA a umožňuje takové aplikace nahrát (Sony Erixson, Nokia a další), má možnost nahrát si do něho i bibli. Je k dispozici bible kompletní (Starý i Nový zákon) a to Ekumenické vydání, či nové vydání Bible Kralické. Je také možnost si nahrát třeba jen Nový zákon.

Kdo má nějaké ty počítačové znalosti a zájem mít bibli stále u sebe, může si vyhledat následující stránky: <http://bible.kvalitne.cz/>, kde nalezne co potřebuje. Kdo by si na to netroufal, potřeboval by poradit, může se obrátit přímo na mne.

Do mobilu lze nahrát i jiné zajímavé aplikace, třeba kompletní jízdní řád děčínského dopravního podniku nebo různé mapy, slovníky...

R. S.

Modlíte se breviář?

Pokud ano, pak asi ve většině případů vlastníte knihu *Denní modlitba církve*. Práce s touto knihou vyžaduje ale přece jen trochu průpravy. Ulehčením je, pokud byste se modlili společně s rádiem Proglas, kde vám nadiktují na které stránky si dáte záložky...

Daleko nejlepší možnost mají opět majitelé počítače. Ti, co mají Internetové připojení, jednoduše si otevrou následující stránku:

<http://www.ebreviar.cz/default.htm>, najdou si kterou denní část se chtějí pomodlit a mají na některé dny i možnosti volby alternativ. Všechny texty mají hezky přehledně za sebou, nemusí nikde listovat.

Ale ani ti, kdo nemají možnost připojení k Internetu, či používají notebook na cestách bez této možnosti, nepřijdou zkrátka. Mohou si nahrát do svého počítače speciální program, zkopírovat web breviáře a je hotovo. Mohou se modlit kdekoli!

R. S.

Byl pozdní večer, ale nebyl první máj

Právě naopak – byl sychravý podzim...

Byl pozdní večer, ale nebyl první máj. Právě naopak – byl sychravý podzim. Slabě mžilo a byla zima. Šel jsem domů prázdnou ulicí a u jednoho domu jsem viděl starší paní. Stála opřena o zeď domu. Bylo jasné, že s ní není něco v pořádku. Pozdravil jsem ji a snažil jsem se jí zeptat, zda nepotřebuje pomoc. Po chvíli se ke mně otočila a já zjistil, že pláče. Vzlykala a z toho, co všelijak málo srozumitelně říkala, jsem usoudil, že ztratila klíče. Žije sama, nikoho nemá a domů se nemůže dostat. Další vypytování nikam nevedlo. Stále jen plakala.

Začal jsem se rozhlížet po okolí domovních dveří, šmátrat rukama kolem schodů a hledat i tam, kam se zřejmě ona nepodívala. Štěstí mi přálo. Po chvíli jsem skutečně našel klíče v koženém pouzdře. Na ten pohled, který na mne a na nalezené klíče upřela poté, co jsem jí je podával, nikdy nezapomenu. Oči byly ještě uplakané, ale tentokrát se otevřely dokořán. Zářila z nich neskonalá radost. Tak ji přemohla, že nebyla s to říci víc, než snad stokrát opakovat slovo „děkuji“.

Pokračoval jsem v cestě k domovu a musel jsem na to myslet. Na radost, kterou ta žena měla z nalezení klíčů k domovu. A najednou jsem si uvědomil souvislost s tím, co jsem kdysi slyšel. O tom, že Pán Bůh se raduje z toho, kdo se od něho odvrátil, šel si svou vlastní cestou v životě a poté se k němu zase vrátil. Řečeno obecně: platí to vždy a všude. To, čeho jsem byl právě svědkem, však bylo velice kon-

krétní. Tu paní i ty klíče jsem měl stále ještě před očima. A i zde šlo o cestu domů – i když ten domov byl v paneláku. Z bezprostřední blízkosti jsem zažil, co to znamená znovunalezení cesty k domovu.

Někde jsem něco o tom již slyšel. Myšlenky se mi stále honily kolem toho nalezení klíčů, umožnění cesty domů a neskonale radosti. Po chvíli se mi ujasnilo, že o něco podobného šlo i v biblickém příběhu o marnotratném synovi. Ten také odešel z otcovského domova, ale po mnohých zklamáních na cestě za vlastním štěstím našel cestu k domovu.

O moudrosti s Jaro Křivohlavým, vydalo Karmelitánské nakladatelství

Vzpomínky z Afriky

Jednou o Vánocích, nedlouho před půlnoční, najednou příběh zpacený a udýchaný mladý muž, padl přede mnou na kolena, což není zrovna jejich zvykem, a prosil mě o pomoc: „Otče, moje žena má rodit, ale nějak to nejde, musí do nemocnice, prosím odvezte ji tam. Bude to naše první dítě.“

Nebylo by to sice poprvé, co bych někoho vezl do nemocnice, vzdálené asi půl druhé hodiny jízdy od fary, ale za necelou půl hodinu měla začít slavná mše svatá. Nastala chvilka horečného uvažování. Na pláni za kostelem je asi tak dva tisíce lidí čekajících na obřad, vrátit se mohou nejdříve za tři čtyři hodiny, a když už to nebude půlnoční, počkají na mě? Promluvil jsem s mými poradci, staršími jednotlivých rodů a vysvětlil jsem jim naléhavost situace. Jednohlasně řekli: „Ano, otče, jed'te, někdo by mohl zemřít, a to se nesmí stát.“ Podíval jsem se po zástupech lidí, všichni už věděli, co se děje a upírali na mě své oči. Cítil jsem, že si opravdu přejí, abych jel a zachránil ohrožené životy. Bylo hrobové ticho a do tohoto ticha jsem jen řekl: „Jedu zachránit životy, a Ježíšek se narodí.“ Tak jak jsem byl /.../ jsem sedl do džípu v doprovodu mladého muže a sjeli jsme dolů z kopce, kde už na nás čekala rodička, celá zkroucená bolestí, s mladou dívkou, která ji doprovázela.

Jeli jsme nejdříve velmi pomalu, protože cesta byla samý hrbol a výmol, no nic příjemného pro takové cestující. Auto místy až nesnesitelně kodrcalo a hrkalo, ale díky tomu se stalo něco, co bych ani v nejmenším nepředpokládal. Asi po půl hodině jízdy se najednou ozvalo bušení na okénko, křik a dívka vzadu gestikulovala. Manžel ženy, která měla rodit, seděl vedle mě.

Položil ruku na volant a řekl, že zjistí, co se vlastně děje. Zastavil jsem a zbledl v tom okamžiku zároveň, protože zezadu se ozval pláč a křik novorozeněte. Neměl jsem s porody žádné zkušenosti, myslím, že ani manžel mladé maminky či dívka z jejího doprovodu. Mohlo se ještě leccos stát. Ale nestalo, dopadlo to s Boží pomocí dobře, a když jsme se vydali nazpátek, domorodé osazenstvo už jen samou radostí pískalo, výskalo, jeden překřikoval druhého. /.../ Její manžel mě poprosil, abych je zavezl domů, že mi dají kozu. To je na africké poměry velký dar.

Vystoupil jsem z auta a řekl jsem jim: „Já jsem pomohl vám, vy teď pomůžete mně.“ Hleděli na mě s otevřenými ústy, bez představy, co asi tak můžu chtít. Ale nasedli znovu do džípu a společně jsme vyjeli na kopec mezi jásající a čekající davu lidí. Maminku s jejím novorozenětem jsem odvedl k dřevěné chýšce, posadil na slámu a jejího manžela k ní „instaloval“ jako Josefa. Začala dítě kojit a v tom oka-

Dětin - Podmokly

mžiku jsem si myslel, že zahřmělo, protože stovky a stovky lidí zajásaly a začaly zpívat „Narodil se Kristus Pán, veselme se...“

Ke skutečným jesličkám jsem si oblékl roucho a začal se mší svatou jednu hodinu po půlnoci. Děti a dospělí chodili před tuto /.../ rodinu a dávali jí jablíčka, banány, bonbony. Bylo to dojemné, krásné. Jak se vydařily tyhle Vánoce, na to do smrti nezapomenu.

Zdeněk Čížkovský, V Africe mi říkali Síphe, vydalo Karmelitánské nakladatelství

Křesťanské Vánoce v USA

Vánoční sezóna v USA začíná po Dni děkuvzdání, který se slaví vždy čtvrtý listopadový čtvrtek. Dá se říci, že Den děkuvzdání je dnes pro americkou rodinu větším svátkem než Vánoce, což je dáno národnostní a náboženskou různorodostí.

Národnostně pestrá Amerika v prosinci nenabízí jen křesťanské Vánoce. Židé slaví chanuku, svátek světel, zatímco v černošských rodinách je stále populárnější slavnost prvních plodů sklizně, tzv. kwanzaa.

Pokud však americká rodina slaví křesťanské Vánoce, tak ty mají ve Spojených státech jisté společné rysy. Vánoční stromeček se zdobí již dva nebo tři týdny před Štědrým dnem. O Vánocích však Američané zdobí nejen stromečky, ale i své přibytky a často se pak večer jezdí projíždět po okolí a kochají se pohledem na zářící domy sousedů.

Na Štědrý den se normálně chodí do práce, alespoň na půl dne. K večeři se pak každý oblékne do něčeho pohodlného a začnou se podávat oblíbená rodinná jídla. Často je to krocan se šunkou, jinde ale i mořské plody, nebo prostě pizza. Téměř nikde nechybí americký páj (koláč), většinou jablečný. Po večeři lze v televizi naladit Dickensovu „Christmas Carol“ a potom se jde na půlnoční mši. Děti ještě předtím než jdou spát nachystají pro Santu Clause sušenky a sklenici mléka. Přidají k tomu dopis, ve kterém prosí Santu o různé dárky. Rodiče jim pak čtou na dobrou noc z knížky „The Night Before Christmas“ (Předvánoční noc).

Vánoce se však slaví hlavně 25. prosince, kdy je státní svátek. Celý den se odpočívá a navštěvují se přbuzní. Popíjí se horká čokoláda, punč nebo vaječný koňak, někde se podává i cukroví. Ráno se rozdávají dárky, které přes noc přivezl Santa Claus na saních, do kterých je zapraženo osm sobů. Nejsou to žádní obyčejní sobi! Každý z nich má totiž své jméno: Dasher, Dancer, Prancer, Vixen, Comet, Cupid, Donner, Blitzen. V moderní verzi je sobů devět, z nichž ten devátý se jmenuje Rudolph. Ten pak vede celé spřežení a nos má červený jako žárovku. Dárky vyrobili Santovi pomocníci – skřítki na Severním pólu.

Už 26. prosince musí jít Američan do práce, tedy pokud si nevzal dovolenou. Obchody jsou navíc narvané lidmi, kteří přišli vrátit nebo vyměnit dárky, které dostali. Horečně se ale také nakupuje, protože je první den dosti razantních slev po svátcích.

Tiscali/Eva Grebe

Tipy na vánoční výzdobu

Adventní věnec

Adventní věnec patří k základním symbolům vánočních svátků a adventů. Mají nám připomenout zrození Ježíše Krista. Podle staré tradice by měly být v domácnosti alespoň dva věnce. Jeden, který přivítá hosty u dveří, a druhý, jenž nám dotváří atmosféru domova. V současné době se adventní věnce dělí na stolní (se čtyřmi svíčkami), volně zavěšený věnec. A na ty, které lze zavěsit na dveře.

V případě, že si adventní věnec nechcete koupit v květinářství a raději byste si jej sami doma vytvořili, budete potřebovat základní korpus. Korpus seženete buďto z polystyrenu, slaměný nebo již opletený jehličím. Pak už jen stačí nakoupit čtyři adventní svíčky, drátek nebo tavnou pistoli a ozdoby dle vaší libosti. Některé komponenty si můžete připravit i tzv. svépomocí, nasbírat šišky, oříšky, nasušit si ovoce (pomeranče, citróny, jablíčka) a nakonec přidat celou skořici a badyán.

Vánoční ozdoby nejen na vánoční stromeček

Vánoční ozdoby nepatří jen na stromeček, ale mohou zdobit i stůl, stěny a okenní tabulky. Na vánočních trzích a jarmarcích se každý rok prodávají krásné dřevěné, slaměné nebo skleněné ozdoby. Někdy si můžete zakoupit jen tzv. polotovary (nejlépe ze dřeva nebo vystříhováanky) a doma je dobarvit dle vašich představ. Vystříhované motivy se hodí na zkrášlení okna, přilepit je můžete oboustrannou lepicí páskou nebo vaječným bílkem. Dřevěné nebo skleněné ozdoby můžete použít na adventní věnec nebo na vánoční stromeček.

Vánoční dekorace s květinami

Květiny a přírodní materiál (nejlépe sláma nebo jehličí) krásně doplní vánoční atmosféru. Nejznámější vánoční květinou je vánoční hvězda, ale také jmelí a brambořík. Dekorace, které z nich můžete vytvořit, se hodí do okrasných květináčů, do svícňů, na slavnostní stůl, do mísy s ovocem nebo i pečivem, na stromeček a na dárky.

Nechte své děti, ať se také zapojí. Můžete jim připravit barevné papíry, průsvitný papír, korálky, koření. Společně pak vystříhejte andělíčky, stromeček, hvězdy a nalepte je nebo připevněte na květináč.

Vánoční slavnostní stůl

Ke štědrovečernímu prostírání se hodí vánoční svícen. Pro jeho výrobu můžete použít chvojí, větévky břečťanu nebo cesmínu, svíčka může mít nejrůznější tvary, barevnost a velikost. Nechte se také inspirovat netradiční výzdobou vyhotovenou pomocí rozsypaných korálků mezi talíři či okvětních lístků a skládaných ubrousků s vánočním potiskem.

<http://www.fit-porod.cz/>

LITURGIE

Slavnosti a svátky

- 8. 12. **Slavnost Panny Marie**, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
- 25. 12. **Slavnost Narození Páně**
- 26. 12. Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
- 27. 12. Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa
- 28. 12. Svátek Mlád'átek, mučedníků

Významné dny

- 1. 12. Světový den boje proti AIDS
- 10. 12. Den lidských práv

Výroční dny biskupů

- 3. 12. Mons. Paďour jmenován titulárním biskupem (1996)
- Mons. Malý jmenován titulárním biskupem (1996)
- 12. 12. Mons. Kajnek biskupské svěcení (1992)
- 13. 12. Mons. Čausero jmenován tit. arcibiskupem (1992)
- 18. 12. Kard. Vlček svátek
- Mons. Škarvada jmenován titulárním biskupem (1982)
- 21. 12. Mons. Otčenášek jmenován diecézním biskupem (1989) - 20. výročí
- 24. 12. Mons. Posád jmenován biskupem (2003)

Vstávají ze sna pastýři

Vstávají ze sna pastýři
a díví se a žasnou.
A bez váhání zamíří,
kde vidí hvězdu jasnou.

Nad holým chlévem z kamení,
co hledí dolů k městu,
hoří to Boží znamení
a osvětluje cestu.

Svolává k chlévu z všech stran
i andělé i lidi.
A kdo má srdce dokořán,
každý to světlo vidí...

Václav Renč

Setkávání

- ◆ 1. neděle ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděle od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer
- ◆ 18. v měsíci v 17:00 - Obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:00	
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:00	
Pátek		17:00	
Sobota		15:00	Bynov ^{*/}

**/ Přes zimní období (říjen - duben) jsou mše svaté v pečovatelském domově, vždy od 15:00*

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:45	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	18:00	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. 12. 2009, před 1. nedělí v lednu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)